

Boligminister *Kaj Andresens* svar (14. november 1966):

Efter ejerlejlighedsloven kan alle særskilt afgrænsede husrum ejes særskilt, og enkeltværelser kan således i princippet gøres til „ejerværelser“.

Et er imidlertid, at ejerværelser kan etableres; noget andet er, om det — som hr. Kai Moltke synes at gå ud fra — vil blive nogen særlig praktisk foreteelse, og om det vil få uheldige virkninger for de værelsesøgende. En enkelt annonce i et dagblad — og andet foreligger der jo foreløbig ikke — forekommer mig at være et temmelig spin-kelt grundlag for at fastslå, at ejerlejlighedsloven vil give anledning til misbrug på dette område. Der har jo f. eks., inden ejerlejlighedsloven kom, på andels-, aktieskabs- eller interessentskabsbasis kunnet etableres ejerforhold til værelser, men mig bekendt har disse ejerformer kun vist sig praktiske ved lejligheder og erhvervslokaler. Det må heller ikke glemmes, at ejerlejligheder — og altså også ejerværelser — kun kan etableres, når hele ejendommen opdeles i ejerlejligheder, og at de mange værelser, der udlejes af lejere i udlejningslejligheder, jo ikke kan omdannes til ejerværelser. Det er kun ejere, der kan etablere ejerværelser, og f. eks. ejere af normale villaer vil næppe være interesserede i at omdanne værelser, de hidtil har udlejet, til ejerværelser.

Selv om der imidlertid skulle blive tale om etablering af ejerværelser i et vist omfang, kan jeg ikke se, at dette i sig selv er nogen ulykke, hvis der ikke gennem for høje priser sker udnyttelse af værelsemangelen. Jeg er imidlertid indstillet på nøje at følge udviklingen og i givet fald over for folketingets boligudvalg rejse spørgsmålet om gennemførelse af lovændringer til forhindring af misbrug.

Når hr. Kai Moltke så bekymret taler prioritetshavernes sag i forbindelse med etablering af ejerlejligheder og ejerværelser, vil jeg gerne berolige det ærede medlem med, at tinglyste panterrettigheder over en ejen-

dom, der opdeles i ejerlejligheder, må respekteres ved opdelingen. Den enkelte ejerlejlighed vil ikke kunne sælges og udgå af pantet uden panthaverens samtykke.

Med hensyn til hr. Kai Moltkes spørgsmål om øget beskyttelse for lejere af udlejningsværelser vil jeg gerne fremhæve, at der allerede i det forslag til lov om midlertidig regulering af boligforholdene, som jeg fremsatte i folketinget den 5. oktober 1966, findes forslag om øget kontrol på dette område. Efter forslaget udvides antallet af kommuner, hvori kontrolreglerne skal gælde, og beskyttelsen foreslås udstrakt til at omfatte alle lejere af enkeltværelser i disse kommuner.

Jeg er selvsagt enig med hr. Kai Moltke i, at strafbare lovovertrædelser i forbindelse med eventuel oprettelse af ejerværelser ikke må tolereres. Politiets bestræbelser for at komme lovovertrædelser på boligområdet til livs er intensiveret i det seneste år, og jeg går ud fra, at politiet også vil have opmærksomheden henvendt på eventuelle strafbare forhold inden for det felt, der her er tale om.

Af *Poul Møller* til statsministeren (14. november 1966):

„Vil statsministeren på regeringens vegne oplyse, hvilken dato de nuværende færøske og grønlandske folketingsmandaters gyldighed ophører?“

Statsminister *J. O. Krags* svar (den 17. november 1966):

I anledning af hr. Poul Møllers spørgsmål vil jeg gerne oplyse, at såvel de grønlandske som de færøske folketingsmandater bortfalder på den almindelige valgdag, d. v. s. den 22. november 1966, og at valgene af de grønlandske og færøske folketingsrepræsentanter for den kommende valgperiode har gyldighed fra den 22. november, uanset at valgene i Grønland og på Færøerne først finder sted henholdsvis den 6. og 13. december.